

FILM A ŠKOLA

PRO STUDENTY ZDARMA!

Smyslem projektu je seznámení studentů s významnými filmy české i světové kinematografie. Projekt spoluvytváří Asociace českých filmových klubů, Filmový klub a Kino Panasonic. Filmový klub děkuje Městu Karlovy Vary za poskytnutou dotaci.

KINO PANASONIC, KARLOVY VARY od 16.30 hodin

26. 9. 2007 (středa)

Marketa Lazarová

ČR 1967

Český film Marketa Lazarová scénáristy Františka Pavlíčka a režiséra Františka Vlácilu je adaptací stejnojmenného románu Vladislava Vančury. Autoři jej nazvali filmovou rapsodií. Je básnickým příběhem z dob dávno minulých (odehrává se v polovině 13. století), kdy loupeživí rytíři přepadávali na královských silnicích pocestné, kdy křesťanství svádělo stále ještě boj s vírou v pohanské bohy, kdy lidský život měl pranepatnou cenu, kdy však láska byla stejná jako dnes. Hrdinka filmu, sličná Marketa Lazarová, se zrekne pro svou lásku k člověku Mikolášovi lásky k bohu, kterému byla zaslibena. Film je divácky velmi náročný, neboť zachycuje spíše nálady než děje. Můžeme-li nazvat literární předlohu básní v próze, pak je Vlácilův film básní v obrazech. (režie: František Vlácil, 167 minut)

10. 10. 2007 (středa)

Velký Gatsby

USA 1974

Zfilmováno podle klasického díla amerického romanopisce Francise Scotta Fitzgeralda. Romantický příběh z dvacátých let minulého století prožívá Gatsby (Robert Redford) a Daisy (Mia Farrow). Ta však podlehla svodům bohatého lumpa. Gatsby se nevzdává a svou lásku je rozhodnut získat zpět za každou cenu. Autor kritizuje snobství a povrchnost. Vztahy obyvatel jsou založeny na majetnosti a ne na opravdových citech. Vše je jako jedna velká přetvářka. I když Gatsby do lepších společenských vrstev patří, nikdy se jim nedokáže přizpůsobit. Vše udělal z lásky k Daisy... (režie: Jack Clayton, 144 minut)

24. 10. 2007 (středa)

Lekce Faust

ČR 1994

Faustovské téma zajímalo Jana Švankmajera odedávna. Jeho hrdina je obyčejný člověk z ulice, který je vytržen ze svého všedního života, v němž otázky po smyslu lidské existence nemají místa. Osudovou náhodou je vmanipulován do faustovské vzpoury. Jeho všetečná zvědavost ho strhne do dobrodružství ducha, v němž se rozplyne jeho vlastní nicotná osobnost, ale v němž nabývá na významu odvěký spor mezi Bohem a Dáblem o lidskou duši. Ve své sarkastické úvaze o manipulaci nevycházel autor z výkladů faustovského mýtu, ale přímo ze samotných textů na klasické téma (J. W. Goethe, Ch. Marlow). Snímek nabízí divákově imaginaci bohatý materiál pro další úvahy. Vedle nejruznějších animačních technik využívá Švankmajer opět kombinace herce s velkými loutkami-maskami, natáčen v reálu i v divadelních kulisách. (režie: Jan Švankmajer, 97 minut)

7. 11. 2007 (středa)

Společnost mrtvých básníků USA 1989

Nový učitel literatury na chlapecké akademii doslova zamíchá kartami lidských hodnot a životů. Začíná další školní rok a na chlapeckou akademii ve Vermontu přichází nový učitel John Keating (Robin Williams), aby zdejší studenty učil anglické literatuře. John praktikuje velmi nezvyklý způsob výuky, čímž si své studenty nejen získá, ale hlavně je naučí mnohem více, než by se mohli dočíst v knihách. Stane se jejich vzorem a oni se rozhodnou, že budou pokračovat v tradici Společnosti mrtvých básníků, které byl John dříve také členem. Nemají však tušení, jaké následky to může mít... (režie: Peter Weir, 128 minut)

21. 11. 2007 (středa)

Carmen

Španělsko 1983

Filmový příběh se odvíjí paralelně s reálnou love story, která vznikne mezi protagonisty při zkouškách na baletní představení. Taneční výraz vstupuje i do soukromého vztahu Josého a Carmen (Laura del Solová), tancem v pohybové stylizaci vyjadřují dialog, erotický vznět, něžné vyznání i prudký spor. Skrze tanec herci projevují emoce postav i své vlastní. Drama vášně a žárlivosti je vygradováno zrcadlovým zdvojením, které kamera Tea Escamilla vizualizuje souběžným záznamem na zrcadlové stěně ve zkušebním studiu. V hudbě rozpoznáváme úryvky z Bizetovy opery v osobité interpretaci významného kytaristy Paca de Lucí (ve filmu hraje sama sebe), který je skladatelem filmové hudby i autorem aranžmá operních árií. Saura záměrně stírá hrany mezi navrhovaným představením a skutečností (filmovou), aby navodil nejistotu, co je hrané a co opravdové. S gradací divadelního příběhu se stupňuje i napětí ve vztahu obou protagonistů – v sólech i duetech. (režie: Carlos Saura, 102 minut)

5. 12. 2007 (středa)

Křižník Potěmkin

SSSR 1925

Křižník Potěmkin byl natočen v poměrně krátké době v Oděse za účasti několika herců, místního obyvatelstva a námořnictva. Sergej Ejzenštejn v něm zobrazuje klíčové události revolučního roku 1905 a svůj zájem soustředí zejména na vzpouru na křižníku Potěmkin. Po vzoru antické tragédie rozdělil film do pěti dějství – kapitol (Začátek vzpoury, Povstání, Pohřeb Vakulinčuka, Masakr na oděských schodech a Vítězná plavba) a hrdinou svého dramatu nečinil individualitu, ale masu – zástup lidí tvořících dějiny. Na davových scénách se podílelo leckdy i 10 000 osob a Ejzenštejn zde mohl uplatnit avantgardní principy „masové pantomimy“, které již dříve vyzkoušel na divadle. Dílo oslavuje sílu solidarity, ale režisér v něm především dokázal využít nové formální postupy, které znamenaly výrazný zlom ve vývoji filmové řeči. V letech 1952 a 1958 jej hlasování Mezinárodního výboru pro dějiny filmu označilo za „nejlepší film všech dob“. (režie: Sergej Ejzenštejn, 75 minut)

19. 12. 2007 (středa)

Proti zdi

Německo 2004

Cahil Tomruk žije v Hamburku ze dne na den. Když jednoho dne narazí autem do zdi a málem se přitom zabije, ocitne se na psychiatrické klinice a jeho lékař se snaží najít cestu z bludného kruhu pacientovy existence. A právě tady, na nemocniční chodbě, se Cahil seznámí s tureckou dívkou Sibel, která se pokusila o sebevraždu. Její rodina se řídí těmi nejortodoxnějšími představami o postavení ženy ve společnosti, ale Sibel zoufale touží po volnosti, kterou Evropanky považují za samozřejmost. Za jediný východisko považuje formální sňatek s mužem tureckého původu, a proto požádá Cahila o pomoc. Jenže vymknout se z rodinných pout není tak snadné, jak si dívka představuje, protože nikdo se nedokáže zcela vytrhnout z kořenů, z nichž vyrůstl. A Sibel si v sobě nese nejen horoucí přání získat svobodu a překročit hranice národnosti a náboženství, ale také touhu po lásce. Režisér Fatih Akin, který má zažitou osobní zkušenost potomka tureckých rodičů, vyrůstajícího v Německu, tomuto trpkému milostnému příběhu vdechl výjimečnou autenticitu a věrohodnost. (režie: Fatih Akin, 121 minut)

FILM A ŠKOLA

PRO STUDENTY ZDARMA!

Smyslem projektu je seznámení studentů s významnými filmy české i světové kinematografie. Projekt spoluvytváří Asociace českých filmových klubů, Filmový klub a Kino Panasonic. Filmový klub děkuje Městu Karlovy Vary za poskytnutou dotaci.

KINO PANASONIC, KARLOVY VARY od 16.30 hodin

9. 1. 2008 (středa)

Na sever Severozápadní linkou USA 1959

Film Na sever Severozápadní linkou patří mezi nejlepší filmy Hitchcockova zralého tvůrčího období. Špionážní thriller míší nepředvídatelně se klikatící zápletku s černočerným humorem. Objevuje se v něm jedno z jeho nejtypičtějších témat: protagonistou filmu je „nepravý muž“, jenž je falešně obviněn ze zločinu, který nespáchal, a je nucen prokázat svoji nevinu. Samotná špionážní zápleтка je podružná, slouží jako pozadí pro dramatický příběh, oplývající scénaristickými nápady. Hitchcock vždy sázel na silné herecké osobnosti; tentokrát hlavní roli svěřil osvědčenému Carymu Grantovi. Jeho suchý humor a pohotové bonmoty kouzelně kontrastují se zběsilým chaosem kolem něj. (režie: Alfred Hitchcock, 136 minut)

23. 1. 2008 (středa)

Třetí muž Velká Británie 1949

Nacházíme se ve Vídni po druhé světové válce, město je plné trosek, okupačních vojsk, bídy a korupce. Na pozvání bývalého kolegy ze školy přijíždí Holly Martin, ovšem přichází pozdě, Lime je po smrti. Martin chce zjistit, proč a jak zemřel, a ocitá se před záhadou „třetího muže“... Třetí muž je o korupci – nejenom organizační a vládní, ale také o korumpovatelnosti lidské duše, o záhadách lidské duše a o ambivalenci, kterou přináší nutnost přežít. Holly Martin, ztvárněný Josephem Cottenem, reprezentuje nevinnost. Nikoliv sexuální, ale nedotčenost člověka, který nemusel dělat kompromisy nutné k záchraně vlastního života nebo života blízkých. (režie: Carol Reed, 104 minut)

6. 2. 2008 (středa)

Stará puška Francie 1975

Blíží se konec války a Němci chvatně opouštějí okupovaná území jižní Francie. Městečko Montauban brzy volně vydechne, ale zatím se po ulicích ještě ozývá střelba a z poražených je cítit vztek a strach. Doktor Julien Dandieu se rozhodne poslat svou milovanou ženu a třináctiletou dceru Claru na venkov, na jejich starý zámek, stranou od hlavního tahu německých vojsk. Když si ráno přijede pro svou rodinu, čeká ho nevyzpytatelná hrůza. Julien se rozhodne pomstít své blízké. Robert Enrico obsadil do role Clary krásnou Romy Schneiderovou; Philippe Noiret získal za postavu doktora Dandieuho Césara za nejlepší mužský herecký výkon. (režie: Robert Enrico, 100 minut)

20. 2. 2008 (středa)

Hodiny USA 2002

Anglická spisovatelka Virginia Woolfová (1882–1941) patří k nejvýznamnějším umělkyním nejen své doby. Propracovává příběhy ponořené do přediva úvah, vzpomínek, zřetězených asociací a střídajících se úhlů nazírání. V jednom z jejích vrcholných děl, románu Paní Dallowyová, hrdinka zakrývá vnitřní prázdnotu okázalými večírky. Tento motiv také tvoří ústřední osu amerického filmu Hodiny. Režisér Stephen Daldry se inspiroval stejnojmenným románem Michaela Cunninghama. Ten se pokusil v prolínajících se epizodách postihnout, jak model popsaný Woolfovou určoval životy dalších lidí bez ohledu na časoprostorovou odlišnost. Filmový přepis vytvořil známý dramatik i scenárista David Hare. Obratně prolétá trojici příběhů, do nichž fenomén Paní Dallowyové zasahuje. (režie: Stephen Daldry, 114 minut)

5. 3. 2008 (středa)

Romeo, Julie a tma ČR 1959

Vynikající, hluboký film o zrodu velké lásky je zasazený do prostředí války. Baladický příběh, vycházející ze stejnojmenného románu Jana Otčenáška, vypráví o tom, jak mladý student ukrývá židovskou dívku, která nenastoupila k transportu do koncentračního tábora. Ve snímku se ukazuje jak normální život v protektorátní zemi, tak zoufalá surovost a nesmyslnost ve vyvražďování Židů, nebo běsnění okupantů po zavraždění říšského protektora. Nejsilnějším motivem však je nečinnost a ustrašenost českého obyvatelstva, které není schopno se postavit za svobodu jiných. (režie: Jiří Weiss, 92 minut)

19. 3. 2008 (středa)

Koně se také střelí USA 1969

Režisér Sydney Pollack snímek natočil dle románu Horance McCoye. Píše se rok 1932. Většina lidí v Americe nemá práci, nemá peníze, nemá jídlo. Jedna z mála možností, kde si mohou vydělat nějaký ten dolar, je taneční maratón, za vítězství v něm je vypsána tučná odměna. Na maratón se přihlásí i mladá Gloria, jejíž partner je ale ještě před začátkem diskvalifikován... Je to silné dílo, vymykající se z běžné americké filmové produkce. Dílo vrcholně poetické, na druhé straně charakterizované tvrdým realismem, s nímž líčí americkou společnost v letech velké hospodářské krize. (režie: Sydney Pollack, 120 minut)

2. 4. 2008 (středa)

Lásky jedné plavovlásky ČR 1965

Mladá dívka Andula (Hana Brejchová) je jednou ze dvou tisíc pracovníků velké továrny v malém městečku, kde žijí necelé dvě stovky mužů, z toho stopadesát ženatých. Nezkušená dívka, odkázaná na internát a vychovatelku, touží po troše prosté lidské lásky, a snadno uvěří slibům, lichotkám a dárkům. Vesnický frajer Tonda ji nasytí na prstýnek, ženatý myslivec ji zaujme naivním vyprávěním o lese a zvěři. Když se pak na taneční zábavě seznámí s klavíristou Mildou (Vladimír Pucholt), je přesvědčena, že konečně našla pravou lásku... Film byl natáčen na dívčím internátu ve Zruči nad Sázavou. Podobně jako ve filmu „Hoří má panenko“ ve filmu hraje kromě profesionálních herců řada neherců. Ty si režisér vybíral zcela náhodně například v tramvaji nebo na ulici. (režie: Miloš Forman, 88 minut)

16. 4. 2008 (středa)

Samaritánka Korea 2004

Dvě soulské středoškolačky získávají peníze na cestu do Evropy zvláštním způsobem: Jae-young prostituuje a Yeo-jin jí pomáhá hledat zákazníky. Dívky na tom nevidí nic divného. Jednoho dne se však Jae-young smrtelně zraní... Vyprávění je rozděleno do tří částí a má nesporně náboženské konotace. Ponechává však divákovi značný prostor k domýšlení. Kim Ki-duk jako by ustoupil od razance své předcházející kontroverzní tvorby, jež mnohdy šokovala nečekanými naturalistickými zvraty. I v Samaritánce se objevuje násilí, sex a smrt, avšak v poněkud jiné poloze než dříve. Opět jsme však konfrontováni s podivným odcizeným světem, v němž zaujme zvláštní nálada, podporovaná lyrickou hudbou a atmosférou korejského podzimu. (režie: Kim Ki-duk, 95 minut)